

533.

**UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW**

z dnia 5 kwietnia 1950 r.

**w sprawie sprzedaży przez jednostki służbowe motocykli
w ramach etatów samochodowych.**

§ 1. 1. Zezwala się jednostkom służbowym, posiadającym motocykle w ramach przyznanych etatów samochodowych, na sprzedaż tych motocykli pracownikom zatrudnionym w tych jednostkach, a pełniącym funkcje wymagające stałego używania tego rodzaju pojazdu mechanicznego.

2. Za jednostkę służbową w rozumieniu niniejszej uchwały uważa się władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa będące pod zarządem państwowym, przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze oraz władze, urzędy, przedsiębiorstwa i zakłady samorządowe, dla których etaty motocykli ustalone zostały w trybie uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie trybu ustalania etatów samochodowych dla urzędów i instytucji państwowych (Monitor Polski Nr A-70, poz. 387) i przepisów na jej podstawie wydanych.

3. Sprzedaż nie może nastąpić na rzecz pracowników, zatrudnionych w ministerstwach, urzędach centralnych oraz centralnych władzach instytucji gospodarczych i społecznych.

4. Sprzedaż nie może nastąpić na rzecz pracownika, którego praca ma charakter czasowy lub dorywczy.

5. Nie mogą być sprzedawane motocykle w przypadkach, gdy do pełnienia funkcji wymagającej używania motocykla powołanych jest kilku pracowników, dla których przeznaczony jest jeden motocykl.

6. Nie mogą być sprzedawane motocykle importowane w roku 1949 i w latach następnych przed upływem 2-letniego okresu używania.

§ 2. 1. Na każde żądanie przełożonego jednostki służbowej sprzedany motocykl powinien być użyty przez nabywcę do celów służbowych. W związku z powyższym przy wskazaniu pracownika, jako nabywcy motocykla (§ 3 ust. 1 i § 4 ust. 1), jednostka służbowa przyjmuje od niego zobowiązanie na piśmie do używania motocykla w związku z jego obowiązkami za zwrotem kosztów, o których mowa w § 6, w czasie trwania stosunku służbowego lub do czasu, kiedy motocykl stanie się trwale niezdatny do dalszego użytku, nie dłużej jednak niż w ciągu 3 lat od daty jego kupna przez pracownika.

2. Odmowę użycia motocykla do użytku służbowego traktować należy na równi z odmową wykonania polecenia służbowego.

§ 3. 1. Jednostka służbowa dokonuje sprzedaży motocykla za pośrednictwem Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“ i w tym celu przekazuje motocykl C. H. P. M. „Motozbyt“, wskazując jednocześnie osobę nabywcy.

2. Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“ — równocześnie z zawarciem umowy ze wskazanym nabywcą — wypłaca jednostce służbowej cenę motocykla według przeprowadzonego oszacowania, potrącając na swą rzecz ustaloną w sposób ogólnie obowiązującą marżę. Potrzebne na ten cel kredyty będą uwzględnione w planie kredytowym.

3. Cena sprzedaży motocykla nabywcy równa się cenie oszacowania z doliczeniem kosztów kredytu bankowego.

4. Na żądanie nabywcy cena za motocykl rozłożona będzie na raty w wysokości nie mniejszej niż 4.000 zł miesięcznie. Ilość rat miesięcznych nie może przekraczać 20.

5. W przypadkach, określonych w ust. 4, w umowie sprzedaży należy zamieścić zastrzeżenie, że własność motocykla przechodzi na nabywcę z chwilą uiszczenia całej należności, że nabywca obowiązany jest opłacać ubezpieczenie autocasco, że do czasu uzyskania prawa własności nabywca przyjmuje motocykl do używania na własny rachunek i niebezpieczeństwo w zakresie odpowiedzialności cywilnej, że cała należność staje się wymagalną w razie rozwiązania stosunku służbowego pracownika lub trwałej niezdatności motocykla do użytku oraz inne zastrzeżenia właściwe przy sprzedaży na raty.

§ 4. 1. W przypadku, gdy jednostka służbowa nie jest w posiadaniu motocykla, a dysponuje etatem, może wskazać Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“ odpowiedniego pracownika w celu bezpośredniego sprzedania mu motocykla na warunkach wyżej wyszczególnionych.

2. Posiadanie etatu powinno być stwierdzone przez właściwy Urząd Wojewódzki (Wydział Komunikacyjny).

3. Pracownikowi posiadającemu powyższe skierowanie służy prawo pierwszeństwa kupna.

§ 5. 1. Przypadający na sprzedany motocykl etat zwalnia się z chwilą rozwiązania stosunku służbowego z nabywcą motocykla lub też z chwilą, gdy motocykl stanie się trwale niezdatny do użytku.

2. Nabyty przez pracownika motocykl może być na niego przenieślony dopiero z chwilą przejścia na jego własność.

§ 6. Za przejazdy służbowe, dokonane motocyklem sprzedanym pracownikowi, pracownik otrzymywać będzie zwrot kosztów w trybie przewidzianym w § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279). Jednolitą taryfę dla przejazdów motocyklowych ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Finansów.

§ 7. 1. O każdorazowej sprzedaży motocykla jednostka służbowa zawiadomi niezwłocznie swoją władzę przełożoną.

2. Do dnia 10 pierwszego miesiąca każdego kwartału, poszczególne ministerstwa przesyłać będą Ministerstwu Finansów zbiorcze zestawienie dotyczące ilości sprzedanych motocykli przez jednostki finansowane z budżetu państwowego.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Minc